

La condemna d'una mare a dos anys avala que pegar a mestres és delictu

- Aquesta interpretació jurídica equipara el personal docent i sanitari amb els agents de l'autoritat
- Una jutge declara la dona culpable d'atemptat per agredir brutalment la professora de la seva filla

Milagros Flores es queixa de la massiva aflluència de periodistes a la sortida del judici per agressió a una professora, ahir, a la Ciutat de la Justícia. Foto: GUILLERMO MOLINER

ANTONIO BAQUERO RAFA JULVE
BARCELONA

A cada pas que feia, intentava transformar en forçada desimboltura la sorpresa inicial per la gran aflluència de periodistes. Per això, quan va arribar a la sala 322 de la Ciutat de la Justícia, on havia de ser jutjada per agredir a una professora, Milagros Flores va dir desvergonyida: «¿Però què passa? Si jo no he matat ningú». I va rematar amb sorna: «Jo només sóc una noia sexi». No obstant, davant la jutge, no només va abaixar el to, sinó que va assumir els delictes de què se l'acusava i va acabar condemnada a una pena que consolida la interpretació jurídica que sosté que agredir un professor és delictu.

Milagros Flores va reconèixer que el 6 de novembre del 2008 va anar a l'institut Roger de Flor de Barcelona i que va agredir la professora C. S., a la qual acusava de vexar la seva filla de

13 anys. Se li va abalançar a sobre, li va estirar els cabells, li va pegar, esgarrapar, i li va dir que la mataria.

CONTUSIONS I ESGARRAPADES / La docent va patir contusions al cap i esgarrapades als braços i va necessitar gairebé quatre mesos per recuperar-se de les ferides físiques. Les psicològiques van trigar més a cicatritzar. La professora va caure en una depressió i no ha tornat a fer classe.

L'acusada va reconèixer els càrrecs que se li imputaven per arribar així a una conformitat amb l'acusació. La seva intenció era evitar que la jutge fes seva la petició de la fiscalia i de l'acusació particular representada per una lletrada de la Generalitat, que sol·licitaven tres anys de presó, cosa que li hauria suposat l'ingrés a la presó. Al final, la jutge va acceptar l'acord i va condemnar Flores per delictu d'atemptat a l'autoritat a dos anys de presó (no entrarà a la presó al no tenir antecedents) i a pagar una indemnització de 8.000 euros a la víctima, a la qual no es podrà acostar a menys de 1.000 metres.

La jutge se suma així al corrent d'interpretació judicial que, en sintonia amb la Fiscalia de Catalunya, considera que els professors de la xarxa pública són agents de l'autoritat, igual que els policies, i que per això agredir-los constitueix un delictu d'atemptat penat amb presó. Això eleva la pena, ja que si no es qualifica com a atemptat, aquesta agressió seria només una falta de lesions, que sol comportar una multa. De fet, en un principi, aquest cas s'havia de tramitar com a falta. No obstant, l'advocada de la Generalitat va insistir que es jutgés com a atemptat. Malgrat que molts jutges no apliquen aquest criteri, cada cop són més els que sí que ho fan, i així aquesta línia judicial comença a acumular sentències.

Tot i recolzar la conformitat, l'advocat defensor de Milagros Flores va rebatre després la tesi de la imputació del delictu d'atemptat. El lletrat va manifestar que «és erroni considerar que un professor és un agent de l'autoritat com un policia».

AMPLIAR EL CONCEPTE / L'advocat alimenta la polèmica per l'equiparació dels professors amb els agents de l'autoritat. A la Conselleria d'Educació li sembla «correcta» aquesta línia jurídica. Per a penalistes com José María Fuster Fabra, «per al bé de la societat és bo que un professor sigui una autoritat».

Aquesta interpretació es basa en l'ampliació del concepte de qui és autoritat i incloure-hi professors i metges. L'argument és que el bé jurídic que es pretén protegir és el bon funcionament de la funció pública. Perquè es pugui considerar atemptat, el professor ha de ser funcionari, estar en exercici i hi ha d'haver escometiment, és a dir, una agressió física intencionada.

La mesura també té els seus detractors. Per Joan Queralt, catedràtic de Dret Penal de la Universitat de Barcelona, neix de la necessitat d'augmentar com sigui les condemnes per agressions, poc penades a Espanya. Queralt assenyala la discriminació que suposa que només es considerin atemptat les agressions a professors funcionaris i no als de les escoles privades i concertades.

Un jutge que sol·licita queda en l'anonimat opina: «El Codi Penal ja estableix qui és una autoritat i qui no. El que s'està fent és estirar el codi per resoldre les agressions a professors. Això és un disbarat jurídic».